

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgekreds Ordet.

Dinesen: Den sidste Udtalelse fra den meget ærede Minister for offentlige Arbejder synes jeg, vi alle skulle være ham taknemmelige for. Det er jo saa ofte gaaet saaledes, naar Talen er om saadanne store Arbejder, at Rigsdagen ikke er bleven bekendt dermed, medens de endnu befandt sig paa det projekterede Stade. Det er nemlig absolut en Mangel ved det Forslag fra Indenrigsministerens Side, som vi i dette Øjeblik behandle, at vi ikke have været bekendte med det før. Vi staa ikke frit overfor det, der hviler en Tvang paa os derved, at der forlanges af os, at vi skulle gøre det færdigt nu, for ellers kan man jo ikke bygge de Tunneler, der skulle gaa under den projekterede Hovedpersonbanegaard, der nu er under Arbejde; det skal udføres samtidig. Derved ere vi komne i den Stilling, at vi ikke staa frit. Vi kunne ikke lade denne Sag, hvorved der opstaa Vanskeligheder, gaa hen til næste Aar. Havde vi kendt det et Aar tidligere, havde vi staaet friere end nu og dristigere kunnet tage fat paa en Undersøgelse, end vi kunne i dette Øjeblik.

Indenrigsministeren (Berntsen): Da jeg ikke var Minister i Fjor, haaber jeg, at de ærede Medlemmer ville undskylde, at jeg ikke har fremsat dette Forslag før. Jeg har jo ikke været Minister i ret mange Maaneder, men det har dog været mig muligt at fremsætte Forslaget, som det nu foreligger, allerede nu.

Sigurd Berg: I Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), skal jeg bemærke, at det var ganske ugørligt i Fjor at fremsætte Forslag om denne Sag. Man havde jo den Gang et Forslag her til Behandling om en ny Telegrafbygning, og det var aldeles nødvendigt, at denne Sag fik sin Afgørelse, inden man kunde gaa til Forslag om en ny Postbygning.

Rasmus Hansen: Jeg var ganske klar over, at Vedtagelsen af det foreliggende Forslag vilde medføre, at der i sin Tid vilde komme en Bevilling, større eller mindre, til Omdannelse af Postgaarden paa Købmagergade. Men jeg gik dog ud fra, at det ikke vilde være nødvendigt at forandre noget af det udvendige. Nu

høre vi af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at det ogsaa vil blive nødvendigt at forandre det udvendige, og jeg kunde ogsaa forstaa paa den højtærede Minister, at det vilde blive en ret dyr Historie. Jeg glædede mig derfor over den højtærede Ministers Udtalelse om, at han mente, det var rigtigst, at Rigsdagen stod frit. Det mener jeg ogsaa, det rigtigste er, at Rigsdagen staa saaledes frit, at den kan vedtage, hvad den anser for rettest, enten en Omdannelse af den gamle Postgaard, eller at der bygges en helt ny.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Sigurd Berg: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning.

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdstid.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2701.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Samuelson): Det Forslag, som jeg har den Ære paa mit Partis Vegne at staa som Ordfører for, er meget vigtigt. Dets Gennemførelse vil faa en meget stor Betydning for hele Samfundet, særlig for den store arbejdende Del. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Paragraffer, da Forslaget forelægges i samme Form som tidligere, men blot sige, at for os Socialdemokrater staa den 8 Timers Arbejdsdag ikke blot som et Principspørgsmaal, men det er vor faste Overbevisning, at naar den høje Regering og Rigsdag ville ophøje dette Forslag til Lov, vil det bringe Glæde og Tilfredshed i mange Tusinde Arbejderhjem, og man vil da med Stolthed kunne nævne Danmark som et af de Lande, der have fremmet gode og humane Arbejderlove. Der er intet, der har beskæftiget